

Розділ 1

У якому Фоксі прагне
до зірок, а Альфонсо
прагне повернути

Велетенський страшний
алігатор влетів у їдальню
«Їсти дай» на Східній вулиці, і всі
відвідувачі дружно сховалися під
столи. Він вів запальну суперечку
з невеликою лисицею, яка була б
симпатичною, якби не робила таку
сердиту гримасу.

— Ну чому ти завжди ВСЕ псуєш?! — дорікала вона. — Ти так плямкав, що мені кіно не було чути!

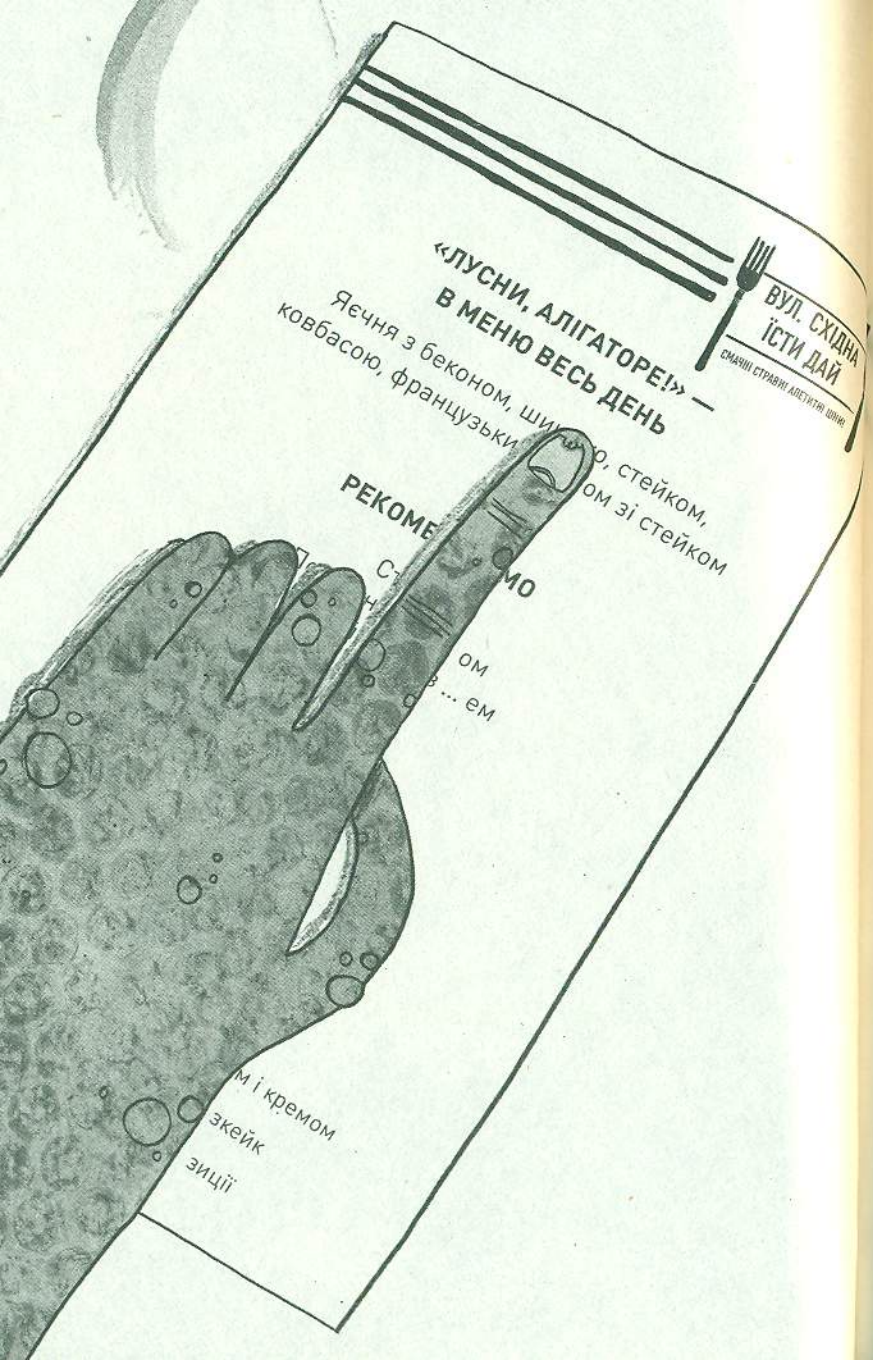
— Я все псую?! Не сміши! — відказав алігатор. — Сама он шморгала і схлипувала! Можна було подумати, що там усе погано закінчилося!

— У мене через тебе все життя погано закінчиться! — Фоксі Дюбуа заплющила очі і в уяві на мить повернулася до кінозалу...

— О, якби ж мені зараз скакати на коні через пустелю поряд із неймовірним, хоробрим Ебенезером Джонсом! — замріялася вона.

Проте справи Фоксі Дюбуа були схожі не на чарівний сон, а радше на нічне жахіття. Поряд з нею був лише Альфонсо — смердючий, гідкий, ненажерливий алігатор, чий постійні вимоги їсти руйнували все кіно, так само як і її життя.

Проте Альфонсо таким не цікавився. Він був зацікавлений передусім тим, щоб набити своє неосяжне черево.

— Мені потрібний чизкейк із ковбасою, шоколадними пластівцями та стейк. І приготуйте так, щоб мені натомість не захотілося закустити вами! — вишкірився він.